ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 22.12.2010
COM(2010) 779 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Прилагане на Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

SEC(2010) 1589 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Прилагане на Директива 2004/48/ЕО
на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година
относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

РЕЗЮМЕ

Ефективни средства за прилагане на правата върху интелектуална собственост са от съществено значение за стимулиране на иновациите и творчеството. С Директива 2004/48/ЕО за упражняването на права върху интелектуалната собственост се хармонизират минималните средства, предоставени на титулярите на права и публичните органи с оглед на борбата с нарушенията на правата върху интелектуална собственост. Освен това с нея се установява обща рамка за обмен на информация и административно сътрудничество между националните органи, както и между тях и Комисията.

Първата оценка на въздействието на директивата показва, че е постигнат забележителен напредък, откакто тя е приета и се прилага в държавите-членки. С директивата се създадоха високи правни европейски стандарти за осъществяване на различни видове права, защитени от независими правни разпоредби (например авторско право, патенти, търговски марки и промишлен дизайн, но също така географски указания и права на селекционерите на растения).

Като цяло процедурите по прилагане на правата върху интелектуална собственост са се подобрили, но големият брой и финансовите последствия на нарушенията на правата върху интелектуална собственост остават тревожни. Една от причините за това е безпрецедентното увеличение на възможностите за нарушаване на правата върху интелектуална собственост, които предлага интернет. При изготвянето на директивата това предизвикателство не беше взето предвид.

Други въпроси, на които може би е необходимо да се отдели специално внимание, са ползването на временни и предпазни мерки, като например съдебни разпореждания за забрана, събиране и съхраняване на доказателства (включително връзката между правото на информация и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот), изясняване на значението на различни корективни мерки, включително разходите по унищожаване, и изчисляване на обезщетения.

СЪДЪРЖАНИЕ

РЕЗЮМЕ 2

1. Въведение 3

2. Цели на Директивата относно упражняването на правата върху интелектуална собственост 5

3. Може да са необходими пояснения с оглед на по-ефективната защита на правата върху интелектуална собственост и по-доброто функциониране на вътрешния пазар 6

3.1. Специфични предизвикателства на цифровата среда 6

3.2. Обхват на Директивата 6

3.3. Концепцията за посредници и осъществимостта на съдебни разпореждания за забрана 7

3.4. Въпросът за точния баланс между правото на информация и законите за неприкосновеността на личния живот 8

3.5. Компенсаторен и възпиращ ефект на обезщетенията 9

3.6. Корективни мерки 9

3.7. Други въпроси 9

4. Заключение 10

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Много е важно да се намерят ефективни средства за прилагане на правата върху интелектуална собственост, за да се стимулират иновациите и творчеството. Настоящият доклад предоставя първата оценка на изпълнението и въздействието на Директива 2004/48/ЕО относно упражняването на права върху интелектуална собственост[1] („Директивата“). Тази оценка се изисква по силата на член 18 от Директивата и се основава както на оценката на Комисията за развитието, така и на отзивите от държавите-членки, получени под формата на национални доклади, които на свой ред отразяват становищата на представители на промишления сектор, практикуващи юристи, сдружения на потребители и други заинтересовани страни.

Въз основа на получената информация може да се заключи, че Директивата е оказала съществено и положително въздействие върху защитата на правата върху интелектуална собственост съгласно гражданското право в Европа. С Директивата бе създадена ясна рамка за прилагане на правата върху интелектуална собственост, която предоставя като цяло съпоставима защита и отвъд националните граници. В частност

[1] ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 16.

презумпцията за авторство или собственост (член 5), възможността за „разглеждане на разумна извадка като съставляваща разумно доказателство“ във връзка със събирането на информация (член 6), временните мерки за съхраняване на доказателства (член 7) и възможността за забрани спрямо посредници (членове 9 и 11) допринесоха за по-ефективното прилагане на правата върху интелектуална собственост в ЕС.

Независимо от това, поради забавеното транспониране на Директивата в много държави-членки обаче (този процес бе завършен едва 2009 г.)[2] опитът с изпълнението ѝ е ограничен и броят на съдебните дела, за които бе съобщено, е твърде малък. Поради тази причина Комисията не беше в състояние да извърши критичен икономически анализ на въздействието, което Директивата оказа върху иновациите и развитието на информационното общество, както се изисква в член 18 от Директивата.

Въпреки тези ограничения първоначалната оценка на ефективността на Директивата идва съвсем навреме. Някои проучвания, проведени от международни организации и от промишления сектор, показаха значително нарастване на нарушенията на правата върху интелектуална собственост, като някои от фалшифицираните продукти дори застрашават здравето и безопасността на потребителите[3]. В отговор на това Комисията прие две съобщения през последните две години[4]. Наред с останалото, с второто съобщение беше създадена Европейска обсерватория за фалшифицирането и пиратството, с цел да се повиши съзнанието относно нарушаването на правата върху интелектуална собственост и за да се изгради платформа, на която представителите на националните органи и на заинтересованите страни могат да обменят идеи и опит за най-добрите практики, да разработват съвместни стратегии за прилагане и да предоставят препоръки на лицата, отговорни за разработването на политиките. След съобщенията Съветът прие две резолюции[5], които подкрепиха политиката на Комисията. В приетия от Европейския парламент доклад също бе изразена подкрепа за засилена политика, включително стабилна правна рамка за борба с фалшифицирането и пиратството[6]. Нарушенията на правата върху интелектуална собственост, които се извършват извън ЕС, също са сериозен повод за безпокойство. Комисията подхожда по различен начин към тяхното разрешаване, например като включва амбициозни глави, засягащи правата върху интелектуална собственост, в двустранните търговски

---

2 Срокът за прилагането на Директивата в тогавашните 25 държави-членки изтече на 29 април 2006 г. За подробности относно транспонирането вж. Приложение I към Работния документ на службите на Комисията, придружаващ настоящия доклад.

3 Вж. например http://www.iccwbo.org/uploadedFiles/BASCAP/Pages/OECD-FullReport.pdf; http://www.iccwbo.org/uploadedFiles/BASCAP/Pages/Building%20a%20Digital%20Economy%20-%20TERA(1).pdf.

4 Съобщение на Комисията от 16 юли 2008 г.: „Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост“, COM(2008)465 окончателен; Съобщение на Комисията: „Усъвършенстване на упражняването на правата на интелектуална собственост в рамките на вътрешния пазар“ — COM(2009) 467 окончателен.

5 Резолюция на Съвета от 25 септември 2008 г. относно глобален европейски план за борба с фалшифицирането и пиратството, ОВ C 253, 4.10.2008 г., стр. 1; Резолюция на Съвета от 1 март 2010 година относно усъвършенстване на упражняването на правата на интелектуална собственост в рамките на вътрешния пазар, ОВ C 56, 6.3.2010 г., стр. 1

6 Европейски парламент, Резолюция от 22 септември 2010 г. относно усъвършенстване на упражняването на правата на интелектуална собственост в рамките на вътрешния пазар (2009/2178(INI)), A7-0175/2010.

споразумения и чрез участие в международни инициативи, като например текущите преговори за споразумението АСТА[7].

Анализът показва, че някои разпоредби от Директивата, включително взаимоотношението с други директиви, са били разбрани по различен начин в отделните държави-членки и са довели до **нееднакви тълкувания и прилагане на практика**. Може да е оправдано тези разпоредби да се изяснят допълнително, за да се осигури пълната ефективност на Директивата.

Интернет и цифровите технологии добавят допълнителни и още по-големи предизвикателства към прилагането на правата върху интелектуална собственост. От една страна интернет позволи на творците, изобретателите и техните търговски партньори да намерят нови начини да предлагат продуктите си на пазара. От друга страна той създаде възможност за нови форми на нарушения, някои от които се оказаха трудни за отстраняване.

В настоящия доклад се определят редица конкретни въпроси, които може би е необходимо да се изяснят, по-специално адаптирането на Директивата към новите предизвикателства, присъщи на съвременното цифрово общество. Докладът се придружава от Работен документ на службите на Комисията, който предоставя допълнителна информация и контекст във връзка с констатациите.

2. Цели на Директивата относно упражняването на правата върху интелектуална собственост

Различията между системите за прилагане на правата върху интелектуална собственост в отделните държави-членки застрашават правилното функциониране на вътрешния пазар и се отразяват отрицателно върху прилагането на материалното право във връзка с тези права. Това води до пречки за трансграничните дейности, загуба на доверие във вътрешния пазар и по-ниски инвестиции в иновации и творчество. Директивата сближава националните законодателни системи, за да се предостави на притежателите на права и органите на държавите-членки минимален, но стандартен набор от инструменти за борба с нарушенията на правата върху интелектуална собственост.

Директивата включва в правната рамка на ЕС мерки от гражданското право, обхванати от Споразумението ТРИПС[8]. Тя надхвърля минималните разпоредби, определени в посоченото споразумение, като обхваща например и обезщетения, корективни мерки и доказателства. Освен това Директивата се базира върху практиките, залегнали в законодателството на държавите-членки, които се оказаха най-ефективни преди приемането на Директивата („подход на най-добрите практики“). Държавите-членки могат да добавят санкции и средства за защита, които да са по-благоприятни за

---

7 За подробности вж.: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2005:129:0003:0016:EN:PDF.

8 Споразумение относно свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (Споразумението ТРИПС) от 1994 г.; Решение на Съвета (от 22 декември 1994 г.) относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (94/800/ЕО), ОВ L 336, стр. 1.

титулярите на правата[9]. Следователно Директивата предоставя минимална, но гъвкава правна рамка за прилагането на правата върху интелектуална собственост.

3. МОЖЕ ДА СА НЕОБХОДИМИ ПОЯСНЕНИЯ С ОГЛЕД НА ПО-ЕФЕКТИВНАТА ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ И ПО-ДОБРОТО ФУНКЦИОНИРАНЕ НА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

Анализът на изпълнението на директивата в държавите-членки показва, че тя създава здрава основа за прилагането на правата върху интелектуална собственост във вътрешния пазар, но може да се налагат някои пояснения, за да се избегнат двусмислия и Директивата да бъде адаптирана към новите предизвикателства, породени преди всичко от съвременната цифрова среда.

3.1. Специфични предизвикателства на цифровата среда

Многофункционалният характер на интернет улеснява извършването на много разнообразни нарушения на правата върху интелектуална собственост. В него се предлагат за продажба стоки, които нарушават правата върху интелектуална собственост. Често търсачките позволяват на нарушителите да привлекат интернет потребителите към незаконните им оферти за продажба или изтегляне от интернет. Споделянето на файлове със защитено от авторско право съдържание стана повсеместно явление, донякъде защото развитието на законното предлагане на цифрово съдържание изостава от търсенето, особено в трансгранично отношение, и накара много спазващи закона граждани да извършват значителни нарушения на авторското право и сродните права под форма на незаконно качване на защитено съдържание в интернет и разпространяване на такова. Много интернет страници поддържат или улесняват разпространяването по интернет на защитени творби без съгласието на титулярите на правата. В това отношение ограниченията на съществуващата правна рамка може би трябва да бъдат ясно оценени.

3.2. Обхват на Директивата

Директивата се прилага за всички нарушения на правата върху интелектуална собственост, защитени от европейското или националното право, и не съдържа определения на правата върху интелектуална собственост, които обхваща. Въпреки че този гъвкав подход предлага няколко предимства, различните тълкувания на концепцията за „право върху интелектуална собственост“ накараха държавите-членки да помолят Комисията да публикува минимален списък на правата върху интелектуална собственост, които според нея се обхващат от Директивата[10].

Но дори след като Комисията публикува това пояснение обаче, все още има неясноти за това дали някои права, които са защитени съгласно националното право, са обхванати. Това се отнася преди всичко за имена на домейни, национални права по въпроси като търговски тайни (включително ноу-хау) и други действия, които често са обхванати от националните закони за нелоялна конкуренция, например пиратски копия и други

---

[9] Вж. член 2, параграф 1 от Директивата.

[10] Декларация на Комисията относно член 2 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на правата върху интелектуална собственост (2005/295/ЕО), ОВ L94, 13.4.2005 г., стр. 37.

форми на „конкуренция на ръба на закона“. Изглежда, че тези форми на лошо търговско поведение също се увеличават. Те често ощетяват титулярите на права, застрашават иновациите и носят само краткотрайни ползи на потребителите. Може да бъде полезно да се оцени по-подробно това отрицателно явление и да се прецени дали в Директивата трябва да се включи минимален списък на обхванатите права върху интелектуална собственост.

3.3. Концепцията за посредници и осъществимостта на съдебни разпореждания за забрана

Директивата предоставя широко тълкуване на понятието „посредници“, за да включи всички посредници, „чиито услуги се използват *от трета страна* за нарушаване на право върху интелектуална собственост“. Това означава, че дори посредници, които нямат преки договорни отношения или връзка с нарушителя, подлежат на мерките, предвидени в Директивата.

Независимо от това нивото на доказателствата, изисквани от съдилищата в държавите-членки, обикновено е доста високо. Освен това има неясноти във връзка с посредниците и конкретните мерки, които се налагат срещу тях, когато съдействат за нарушение или го улесняват, независимо от тяхната отговорност.

Посредници, транспортиращи стоки, за които се подозира, че нарушават правата върху интелектуална собственост (като например превозвачи, спедитори или корабни агенти), могат да играят водеща роля при проверката на разпределението на стоки, нарушаващи правата върху интелектуална собственост. Интернет платформи, като например електронни пазари или търсачки също могат да окажат съществено влияние върху намаляване на броя на нарушенията, по-специално чрез превантивни мерки и процедури за обявяване и заличаване на съдържание.

Освен това доставчиците на интернет услуги също влияят върху начина на работа на онлайн средата. Те предоставят достъп до интернет и свързват основните мрежи, поддържат уебсайтове и сървъри. Като посредници между всички интернет потребители и титулярите на права те се намират често в несигурно положение поради незаконните дейности на клиентите си. По тази причина законодателството на ЕС вече съдържа определени разпоредби, които ограничават отговорността на доставчиците на интернет услуги, чиито услуги се използват за нарушаване на правата върху интелектуална собственост.[11]

Мерките, които следва да се вземат против посредниците, засягат преди всичко правото на информация, временни и предпазни мерки (включително временни забрани) или разпореждания за постоянни забрани.

Директивата оставя на държавите-членки да решат кога и как да се наложи забрана на посредник. За да се постигне ефективното прилагане на това положение, може да е полезно да се изясни, че забраните не зависят от отговорността на посредника. Освен това констатациите, отчетени в Работния документ на службите на Комисията, придружаващ настоящия доклад, посочват, че законодателните и незаконодателните

---

[11] Директива 2000/31/ЕО от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“), ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1

инструменти, които в момента са на разположение, не са достатъчно мощни, за да се борят ефективно с нарушенията на правата върху интелектуална собственост. Предвид благоприятната позиция на посредниците, позволяваща им да допринесат за предотвратяването и прекратяването на онлайн нарушенията, Комисията би могла да проучи как да осигури по-активното им участие.

3.4. Въпросът за точния баланс между правото на информация и законите за неприкосновеността на личния живот

Правото на информация задължава нарушителя или друго лице да предоставя на титуляра на право информация за произхода и дистрибуторските мрежи на стоките, с които се нарушават правата върху интелектуална собственост. Главното предизвикателство по отношение на това право е необходимостта да се зачитат законите за неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни.

Изглежда, че в някои държави-членки правото на информация, предвидено в Директивата, се тълкува доста тясно, преди всичко поради националните закони за защита и съхранение на личните данни.[12] Този въпрос може би заслужава специално внимание. Националните закони трябва също така да позволят на съдилищата да прилагат законодателството на ЕС относно прилагането на правата върху интелектуална собственост. Съгласно Съда трябва да се намери справедливо равновесие между отделните засегнати права (като например правото на защита на данните и правото на собственост, което включва и правото върху интелектуална собственост)[13], тъй като както защитата на данните/неприкосновеността на личния живот, така и защитата на интелектуална собственост са признати като основни права от Хартата на основните права на Европейския съюз[14].

Правната рамка на ЕС за защитата на личните данни[15], от една страна, и прилагането на правата върху интелектуална собственост, от друга страна, са неутрални, така че няма правило, което да гласи, че правото на неприкосновеността на личния живот по принцип има предимство пред правото на собственост или обратното. Следователно националните закони, с които се транспонират различни директиви, трябва да са такива, че да позволят да се намери равновесие между тези права за всеки отделен случай, за да се гарантира, че разпоредбата за правото на информация може да защити притежателите на права ефективно, без да се застрашат права във връзка със защитата на личните данни. Може би трябва да се направят допълнителни оценки за това до каква степен законодателствата на държавите-членки и начинът на неговото прилагане

---

12 Съгласно проучването от 2009 г. за прилагането на авторското право онлайн и защитата на личните данни в избрани държави-членки (Hunton & Williams, Брюксел, http://ec.europa.eu/internal_market/iprenforcement/docs/study-online-enforcement_en.pdf) примери за това са Австрия и Испания.

13 Решение от 29 януари 2008 г. по дело C-275/06 Productores de Música de España (Promusicae) срещу Telefónica de España SAU; Решение от 19 февруари 2009 г. по дело C-557/07 LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungschutzrechten GMBH срещу Tele2 Telecommunication GMBH.

14 Членове 7, 8 и 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (2000/C 364/01), ОВ C364, 18.12.2000 г., стр. 1.

15 По-специално Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31, и Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации, ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

отговарят на тези изисквания. При необходимост може да се обмислят средства за коригиране на положението и намиране на подходящ баланс между засегнатите права.

3.5. Компенсаторен и възпиращ ефект на обезщетенията

Предвидените в Директивата мерки, процедури и средства за защита трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Понастоящем обезщетенията, присъждани по дела за права върху интелектуална собственост, са сравнително ниски. Само няколко държави-членки са докладвали за увеличаване на присъдените обезщетения в резултат на изпълнението на Директивата.

Според информацията, получена от титуляри на права, присъждането на обезщетения понастоящем изглежда не възпира потенциални нарушители от извършването на незаконни действия. Това важи особено за случаите, в които присъдените от съдилищата обезщетения не достигат размерите на печалбата, получена от нарушителите.

Основната цел на присъждането на обезщетения е титулярите на права да бъдат поставени в същото положение, в което те щяха да бъдат, ако нарушението неи се бе състояло. Днес обаче изглежда, че печалбите на нарушителите (неоснователно обогатяване) често са значително по-високи от щетите, действително нанесени на титуляря на правата. В такива случаи може да се обмисли дали съдилищата следва да имат правомощието да присъждат обезщетения, съизмерими с неоснователното обогатяване на нарушителя, дори те да надхвърлят щетите, действително нанесени на титуляря на правата. По аналогичен начин може би трябва да се използва по-пълноценно възможността за присъждане на обезщетения за други икономически последици и морални щети.

Когато нарушителят е юридическо лице и титулярят на права не може да получи обезщетение, защото нарушителят не притежава активи, бил е ликвидиран или не е платежоспособен по друга причина, може да се прецени дали титулярят на права може да подаде иск за обезщетение срещу управлението съгласно националното право, и ако това е възможно — при какви условия.

3.6. Корективни мерки

Както по-подробно е изложено в Работния документ на службите на Комисията, може би е необходимо по-подробно изясняване на определението „корективни мерки“. По-специално в повечето национални законодателства няма категорично разграничаване между „изтеглянето“ и „окончателното изваждане“ от търговските канали на стоки, за които е установено, че нарушават правата върху интелектуална собственост. Друг въпрос, който може да се изясни, е как да се прилагат тези мерки, ако стоките вече не са притежание на нарушителя.

И накрая, по отношение на разходите за унищожаването на стоките, които са предмет на нарушение, би могло да се обмисли как да се гарантира, че съдът налага съответните разходи директно на загубилата делото страна.

3.7. Други въпроси

Анализът на изпълнението на Директивата в държавите-членки повдига редица други въпроси, които може да заслужават по-подробно обсъждане на равнището на ЕС.

Първо, изглежда, че държавите-членки рядко са транспонирали незадължителните разпоредби на Директивата (например по отношение на заповедите за представяне и претърсване, въз основа на които съдебен служител има право да влезе в помещенията на предполагаемия нарушител и да се запознае със ситуацията. В някои държави-членки тази незадължителна разпоредба на Директивата не е приложена за гражданските производства, поради което този вид мярка съществува само в рамките на наказателните производства). Случаите, при които държавите-членки, в съответствие с член 2, параграф 1, са приели правила, които са по-благоприятни за титулярите на права от тези в Директивата, са още по-редки. Причините за това може да се проучват по-подробно. Освен това може да се проучи по-подробно връзката между изискването на „търговския мащаб“ (т.е. нарушението да бъде извършено с цел пряка или непряка икономическа и търговска изгода) и правото на информация, залегнали в правилата на държавите-членки.

Второ, може да се оценят съществуващите възможности за решаване на проблемите със събирането на доказателства в трансгранични случаи, както и необходимостта да се определя по-точно кога дадена информация може да се разглежда като „под контрола“ на страна по съдебно производство (член 6, параграф 1). Може да е оправдано да се прецени по-подробно дали сегашните правила за събиране на доказателства в случаите, съдържащи поверителна информация, създават проблеми в практиката, по-специално в контекста на временните мерки, както и в случаите, в които следва да се вземат под внимание различните национални концепции относно поверителността.

И последно, може да се проучат ползата от хармонизирането на вторичната употреба на стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост, и възможните проблеми във връзка с това хармонизиране.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Нарушения на права върху интелектуална собственост причиняват мащабни икономически щети. Значителен брой продукти, нарушаващи правата върху интелектуална собственост, днес представляват същинска заплаха за здравето и безопасността на потребителите. Адекватната защита на правата върху интелектуална собственост е от ключово значение за стимулиране на иновациите и културата в конкурентоспособна, генерираща благосъстояние и основана на знанието икономика. Необходимо е да се постигне точен баланс между различните интереси. За тази цел Комисията ще продължи активния си диалог с всички заинтересовани страни.

Главното заключение от тази първа оценка на Директивата е, че Директивата оказа съществено и положително въздействие върху защитата на правата върху интелектуална собственост съгласно гражданското право в Европа. Стана ясно обаче, че при изготвянето на Директивата не е било взето предвид предизвикателството, което интернет представлява в прилагането на правата върху интелектуална собственост. Освен това някои въпроси може би заслужават повече внимание. Сред тях може да се спомене използването на временни и предпазни мерки, като например съдебни разпореждания за забрана, събиране и съхраняване на доказателства (включително връзката между правото на информация и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот), изясняване на значението на различни корективни мерки, включително разходите по унищожаване, и изчисляване на обезщетения.

С оглед събирането на информация за решенията на Комисията относно евентуални бъдещи мерки и подпомагане на цялостната работа, предприета от Комисията по оценката на въздействието относно посочените в настоящия доклад въпроси, Комисията ще е благодарна да получи становищата на Европейския парламент, Съвета на министрите, държавите-членки, Европейския икономически и социален комитет и на всички други заинтересовани страни във връзка с настоящия доклад до **31 март 2011 г**.